

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio LXXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

M. .L RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN
nostram, magis q̄ in misericordiā dei, dum nihil criminis nob̄
bis conscij simus fecisse, & ij in horrendum cadent iudicium.

CONCLUSIO LXXVII.

Quod dicit, nec si S. Petrus modo papa esset, maiores gra-
tias donari posset, est blasphemia in sanctū Petrum & papā.

CONCLUSIO LXXVIII.

Dicimus contra, quod etiam iste, & quilibet papa habet
maiores, scilicet euangeliū, uirtutes, gratias curationum
&c., ut primo Corinth. duodecimo.

QVIA in potestate & obedientia papæ sunt omnes, qui ista
habent in ecclesia, q̄s potest mittere quo uolet, etiam si ipse per-
sonaliter non haberet, ut non dicam, q̄d bulla cœnæ, adhuc nō
est remissa cū suis casibus. Adhuc maior esset gratia summi pon-
tificis, si has omnes facultates, gratis donaret omnibus Christia-
nis, qui eis egerent. Deinde si sublati canonibus onerosis, liber-
tatē populi Christiani restitueret, & tyrannides officiorū, ac Si-
monū exploderet. Sed hæc nō sunt forte in potestate eius, inua-
luit em̄ inimicus, & princeps prouinciarū facta est sub tributo,
dextera dñi faciet hanc uirtutem, si id digni fuerimus impetrare.

CONCLUSIO LXXIX.

Dicere crucem armis papalibus insigniter erectam, cru-
ci Christi æquiuale, blasphemia est.

QVA fronte sint hi hoies, quis non uidet: quid nō audeant
qui talia audent: His credendæ sunt animæ, Christi sanguine re-
demptæ: Christi crux uiuificat totū mundū occiso peccato. crux
illa armata largit̄ quasdā pœnas remitti, & sic sunt æqualia, pœ-
na æterna & tēporalis. Sed quid psequar portenta oīa, q̄ ex tali
sermone sequunt̄, quæ nec cœlū possit sustinere, ut proferantur:

CONCLUSIO LXXX.

Rationem reddent episcopi, curati & theologi, qui tales
sermones in populum licere sinunt.

AT timeť potestas ecclesiæ. deniq; errores & offensiones ho-
die factas in sedem Romanā, uindicanť gemino gladio, sed nūq̄

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

quid ideo tacendū: Nolite timere eos, qui occidunt corpus, ani-
 mam aut non possunt occidere, qui me confessus fuerit coram
 hominibus, confitebor & ego eum coram patre meo. Verū id
 ego uehementer admiror, quisnam illam glossam inuenerit pri-
 mus, quod duo gladij significēt, unū spirituales (non ut Apo-
 stolus uocat, scilicet, gladiū spiritus, uerbū dei) aliū materialē, ut
 sic pontificem utraq; potestate armatū, nobis nō patrem amabi-
 lem, sed quasi tyrannū formidabilem faciāt, dum nihil nisi pote-
 statē undiq; in eo uidemus. Et ista est fidelissima glossa, sup̄ pa-
 trum decreta, in quibus tam rigide prohibent̄ clericis arma. Hic
 uide, num deus iratus, uidens quod pro gladio spiritus & euan-
 gelio, dileximus intelligere ferrū, iustissime nobis fecit, ut daret
 gladiū, quem uolumus, & auferret quem uolumus. Ita ut nusq̄
 in mundo fuerit crudelior strages bellorū, q̄ apud Christianos.
 Rursum uix neglectior sacra scriptura, q̄ apud Christianos. En-
 tibi gladiū, quē uoluisti. O glossa uel Tartaro digna. Adhuc tñ
 sumus saxei, ut iram dei nō intelligamus. Cur quæso illud ama-
 bilissimū ingeniū, non etiā duas clauas, pari uidelicet subtilitate
 interpretat̄, ut una sit diuitiarū mundi largitrix, altera uero diui-
 tiarū cœli. & quidē de altera satis plana est sententia, quia secun-
 dum concionatores ueniarū, ipsa cœlum assidue aperit, & exun-
 dat diuitias Christi, sed alterā non potuit sic intelligere, sciens uo-
 raginē rapacissimā diuitiarū in ecclesia. Non enim expedit eccle-
 siæ & patrimonio Christi, ut tanta liberalitate diuitias mundi,
 quanta profundit diuitias cœli. ideo altera clauis, est clauis scien-
 tiæ, cui si adderet̄ alter gladius, id est, gladius scientiæ apostolice
 diceret. In ijs oībus nondū est auersus furor domini, adhuc ma-
 nus eius extenta, scilicet, quia res est mire molesta, sacras literas
 meditari, quibus instructi (secundū Apostolum) destrueremus
 munitioēs, & omnem altitudinē extollentem, sed aduersus scien-
 tiam dei. Compediū illud laboris nobis placet, ut non hære-
 ses, aut errores destruamus, sed hæreticos & errantes concreme-
 mus, ducti, scilicet meliore consilio Catonis, q̄ Scipionis in Car-
 thagine uastanda, immo contra uoluntatem spiritus, cui scribit̄
 ideo relinqui in terra promissionis Iebusæos & Cananæos, ut fī-
 lij Israel discerent bellare, & habere consuetudinē bellādi. Quod
 si S. Hieronymus non decipit me, puto de bellis hæreticorum

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN

prefiguratum, uel certe apostolus sit dignus fide, ubi dicit, oportet hæreses esse, at nos, nequaquam, sed oportet comburi hæreticos, ac sic radicem cum fructibus, imo zizania cum tritico euellere. Quid hic dicimus, nisi quod cum lachrymis domino dicimus, Iustus es domine, & rectum iudicium tuum: quid enim aliud meremur? Atque hæc ideo quoque commemoro, ne Pighardi nostri uicini, hæretici, infelix populus, qui foetore Romano gaudet, sicut Phariseus super publicanum, non autem compatitur, ne inquam, illi nos crederent nescire uicia, & labes nostras, & immensum aduersus nostram miseriam supbirent, si nos ista tacere & approbare uideremur. Scimus heu nostrum casum, & dolemus, non autem sicut hæretici fugimus, & semiuiuum transimus, tanquam alienis peccatis pollui timeremus, Quo furioso timore illi sic timent, ut non pudeant gloriari, sese ideo fugere ne polluantur. Tanta est charitas. Nos uero quo miserius laborat ecclesia, eo fidelius assistimus & accurrimus, flendo, orando, monendo, obsecrando. Sic enim charitas iubet, alterum alterius onera portare, non sicut hæreticorum charitas facit, que solum comoda querit alterius, ut potius portetur, & nihil molesti sustineat a peccatis aliorum. Quo modo, si Christus uolisset facere & sancti eius, quis fuisset saluus factus?

CONCLUSIO LXXXI.

Facit hæc licentiosa ueniarum prædicatio, ut nec reuerentiam Papæ, facile sit etiam doctis uiris redimere a calumnijs aut certe argutis quaestionibus laicorum.

ET si amici mei, me hæreticum, impium, blasphemum, iam multis diebus clament, quod ecclesiam Christi, & scripturas sanctas, non teneam catholico sensu. Ego tamen fretus conscientia mea, credo eos falli, me uero diligere ecclesiam Christi, & decorem eius. Qui autem me iudicat, dominus est, licet nihil mihi conscius sim. Et ideo istas positiones omnes, coegit me ponere, quod uiderem alios falsis opinionibus infici, alios per tabernas ridere & sanctum sacerdotium ecclesie, manifesto ludibrio habere, occasione tam effusæ licetie prædicandarum ueniarum. Non erat uulgus laicorum, ampliore occasione, in odia sacerdotum excitandum quod iam a multis annis propter auaritiã & pessimos mores, nobis offensum (heu solo timore pœnæ) honorat sacerdotium